

ÎNCHEIERE

24 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Avton-Service”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Pancho Valchanov împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Avton-Service” cu privire la anularea ordinului de concediere, încasarea plăților salariale și a compensațiilor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2016 prin care a fost admis apelul declarat de către Pancho Valchanov, casată hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 10 noiembrie 2014 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 04 aprilie 2014, Pancho Valchanov a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Avton-Service” cu privire la anularea ordinului de concediere, încasarea plăților salariale și a compensațiilor.

În motivarea acțiunii a indicat că prin ordinul nr. 26c din 01 septembrie 2011 a fost angajat în funcția de director al SRL „Avton-Service”.

La 17 octombrie 2011, conform extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice nr. 236789 a fost înregistrat în calitate de administrator al SRL „Avton-Service”, în baza ordinului nr. 30c din 15 septembrie 2011.

Susține reclamantul că, la momentul preluării conducerii, societatea se afla în stare financiară precară, însă în câteva luni a readus și a stabilizat activitatea economică a societății.

Ulterior, a prezentat fondatorilor companiei un proiect pentru desfășurarea eficientă a activității, care a fost acceptat. Pentru desfășurarea eficientă a activității și aprovizionarea societății cu materiale și piese de schimb necesare, a folosit cu acordul fondatorilor bunul personal, automobilul de model „Land Rover Freelander” anul fabricării 2009, nr. de înmatriculare C OH 440, acordul fiind stabilit conform art. 192 alin. (1) Codul muncii.

Afirmă că, în perioada 01 septembrie 2011 - 04 februarie 2013 a parcurs peste 50 000 km.

Indică că, la indicațiile fondatorilor-angajatori, fiind pus în fața faptului că, programul de muncă al activității, se practică lucru peste orarul de muncă zilnic și în

zilele de repaos (sîmbătă), s-a conformat și exercita munca peste program, nu a lipsit de la serviciu sub nici un motiv, atît în zilele lucrătoare, cît și în toate sîmbetele, zile de repaos. Pentru munca după orele de program și în zilele de repaos urma sa fie remunerat conform prevederilor Codului muncii.

Astfel, urmau a-i fi compensate pentru munca prestată în zilele de odihna și cele de sărbătoare nelucrătoare în anul 2011 - 17 zile sîmbete; în anul 2012 - 47 zile sîmbete; în anul 2013 - 4 zile sîmbete. În timpul concediului anual 2011-2012 a fost rechemat de către fondatori la lucru pentru necesități urgente în activitatea întreprinderii și nu a beneficiat de concediul cuvenit legal în total 10 zile, iar conform înțelegerii cu fondatorii aceste 10 zile urmau a fi remunerate, fapt care nu a avut loc.

Mai mult, în timpul exercitării obligațiilor de serviciu nu a avut obiecții sau avertizări nici verbal și nici în scris, nu a fost sancționat disciplinar, toată activitatea societății o executa în coordonare și aprobare cu fondatorii.

Susține reclamantul că, pînă la 04 februarie 2013 nu a fost în concediu medical și nu a lipsit de la serviciu, însă de la 04 februarie 2013 s-a aflat în concediu medical, dar a comunicat cu directorul adjunct al întreprinderii, cu clienții și furnizorii, semna documente bancare, a fost solicitat la telefon de fondatori și chemat la multiple ședințe la sediul din str. Calea Ieșilor 10/3, mun. Chișinău. Fiind la curent că era în concediu medical și sub tratament, fondatorii i-au cerut să scrie cerere de eliberare din funcție fără nici un argument. După aceste ședințe cu atacuri psihice și intimidări din partea fondatorilor SRL „Avton-Service”, starea de sănătate i s-a agravat semnificativ și a fost nevoit să continue tratamentul.

Ulterior, susține că a fost intimidat, umilit, hărțuit psihic și moral de către fondatori.

Afirmă că la 20 martie 2013 fiind în incapacitate de muncă a fost chemat la o ședință și i s-a cerut să scrie cerere de eliberare, dar a refuzat. În aceeași zi la sediul firmei a pierdut cunoștința și a fost chemată echipa de salvare de la Spitalul de Urgență Chișinău, iar în urma efectuării investigației tomografice a constat că a suferit un micro insult cerebral.

În consecința de la 01 aprilie 2013 a urmat tratament cu spitalizare în secția cardiologie spitalul nr. 3 „Sfânta Treime” Chișinău, apoi de la 17 aprilie 2013 tratament în spitalul nr. 2 „Arhanghelul Mihail” Chișinău, fapt confirmat prin certificatele medicale folosite de administrația pîrîtului pentru scutirea societății de la achitățile defalcărilor în fondul social, însă în beneficiul său nu i-au fost achitate sumelor indemnizațiilor corespunzătoare.

Mai invocă și faptul că la 30 martie 2013 a suferit alt atac cerebral sever, fiind internat de urgență în Spitalul CNSP de Medicină Urgentă din Chișinău, unde a fost supus la tratamente costisitoare și complicate, dar administrația și fondatorii pîrîtului nu au reacționat.

Iar la 13 iunie 2013 a fost externat și pînă la 18 iunie 2013 a fost în incapacitate de munca, conform extrasului medical din 12 iunie 2013, unde a fost indicat „Regim de lucru redus”.

În dezvoltarea motivelor acțiunii reclamantul a subliniat că la 17-18 iunie 2013 a fost examinat de Consiliul National pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă și pentru perioada 17 iunie 2013 - 01 iulie 2014 a fost încadrat în gradul II de invaliditate, despre care fapt pîrîtul a fost înștiințat, însă pretenția adresată pentru recuperarea prejudiciului financiar datorat, pîrîtul și fondatorii au lăsat fără răspuns.

La 16 august 2013 s-a adresat cu plîngere către Inspectoratul de Stat al Muncii, la care a primit răspuns la 12 septembrie 2013 și respectiv la 26 decembrie 2013.

Consideră reclamantul că, reieșind din cele menționate și din răspunsul Inspectoratului de Stat al Muncii toate acțiunile pîrîtului sunt ilegale, precum și concedierea sa din funcție este ilegală, discriminatorie și neîntemeiată.

Solicită Pancho Valchanov anularea ordinul de concediere din 18 iunie 2013; restabilirea în funcția de administrator cu rectificarea înscrierii în registrul de stat al persoanelor juridice referitor la persoana administratorului; încasarea salariul în mărime de 6 000 lei pentru ianuarie 2013; compensația în mărime de 2 442 lei pentru neachitarea în termen a salariului pentru ianuarie 2013; încasarea salariului în mărime de 54 000 lei pentru iulie 2013 - aprilie 2014 perioada de absență forțată de la lucru; încasarea compensației suplimentare în mărime de 3 salarii medii lunare în sumă de 18 000 lei; încasarea indemnizației în sumă de 25 435 lei pentru concediul medical pentru perioada 04 februarie 2013-18 iunie 2013; compensația în mărime de 5 958 lei pentru neachitarea în termen pentru concediul medical; compensația pentru munca prestată în zilele de odihna, de sărbătoare nelucrătoare și orele suplimentare lucrate după ora 17:00 în anul 2011-17 zile în suma de 3 825 lei, în anul 2012 - 47 zile în sumă de 10 575 lei, în anul 2013 - 4 zile în suma de 900 lei; compensația în mărime de 2 142 lei pentru 10 zile nefolosite din concediul anual 2011-2012; compensația în mărime de 6 000 lei pentru concediul anual nefolosit 2012-2013; compensarea uzurii în sumă de 3 450 lei și conform contractului de locațiune a automobilului personal „Land Rover Freelander” nr. înmatriculare C OH 440 suma de 13 800 lei, pentru 4 cauciucuri „Michelin” mărimea 235\65\17; suma de 1 900 lei pentru acumulatorul 90A\h, plătite din sursele proprii și folosite în serviciul pîrîtului; repararea prejudiciul financiar, a salariului, indemnizațiile și compensațiile în sumă totală de 150 977 lei; încasarea prejudiciul moral în sumă de 700 000 lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărîrea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 10 noiembrie 2014 acțiunea a fost respinsă integral ca neîntemeiată (f. d. 230-235, vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015, a fost respins ca neîntemeiat apelul declarat de Pancho Valchanov și menținută hotărîrea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 10 noiembrie 2014 (f. d. 40, vol. II).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 decembrie 2015, a fost admis recursul declarat de către Pancho Valchanov, casată integral decizia Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2015, și restituită pricina pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (f. d. 69-70, vol. II).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2016, a fost admis apelul declarat de către Pancho Valchanov, casată hotărîrea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 10 noiembrie 2014 și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea reclamantului Pancho Valchanov a fost admisă parțial, fiind încasat din contul SRL „Avton-Service” în beneficiul lui Pancho Valchanov, plățile și indemnizațiile ce rezultă din raportul de muncă în sumă de 40 435 lei. În rest cerințele reclamantului Pancho Valchanov au fost respinse, ca neîntemeiate (f. d. 102-106, vol. II).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2016, a fost corectată eroarea de calcul din decizia și dispozitivul deciziei Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău nr. 2a-190/16 și s-a indicat la suma dispusă spre încasare, în loc de sintagma „40435 (patruzeci mii patru sute treizeci și cinci) lei” suma corectă „45835 (patruzeci și cinci mii opt sute treizeci și cinci) lei” (f. d. 122, vol. II).

Prin decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2016, a fost încasat din contul SRL „Avton-Service” în beneficiul lui Pancho Valchanov suma de 1400 lei, cu titlu de cheltuielile pentru asistență juridică (f. d. 123, vol. II).

În favoarea concluziei enunțate instanța de apel cu referire la prevederile art. 86 alin. (1) lit. d) și lit. p), art. 90 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și lit. b), alin. (4), art. 119 alin. (1), art. 123 alin. (1), art. 128 alin. (1), art. 142 alin. (1), art. 330 alin. (1) lit. e) și alin. (2) din Codul muncii, care reglementează aspecte ce țin de concedierea, răspunderea angajatorului pentru eliberarea neligitimă din serviciu, compensarea concediilor de odihnă anuale nefolosite, rechemarea din concediu, salariu, reținerile din salariu și obligarea angajatorului de a repara prejudiciul persoanei ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, considerînd necesar de a admite apelul declarat și a casa hotărîrea primei instanțe și a emite o nouă hotărîre de admiterea parțială a acțiunii.

La 06 iunie 2016, SRL „Avton-Service”, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 16 martie 2016, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe din 10 noiembrie 2014.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerînd-o neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material, fiind interpretată în mod eronat legea.

Menționează că instanța de apel ilegal a dispus încasarea indemnizației pentru concediul medical pentru perioada 04 februarie 2013-18 iunie 2013 în sumă de 25 435 lei și compensația pentru întîrzierea achitării acestei sume de bani în sumă de 5 958 lei.

În susținerea opiniei enunțate a indicat că la 29 ianuarie 2013 a avut loc Adunarea Generală a asociaților SRL „Avton-Service”, la care au participat ambii asociați Lazar Ion și Mămăligă Ion, unde a fost luată hotărîrea, prin care Valchanov Pancho a fost eliberat din funcția de administrator al întreprinderii, fapt confirmat prin procesul-verbal anexat la materialele dosarului, iar hotărîrea respectivă a fost înregistrată în Registrul de stat al persoanelor juridice la data de 14 februarie 2013.

Astfel, cu referire la prevederile art. 60 din Legea privind societățile cu răspundere limitată nr. 135 din 14 iunie 2007, recurentul a invocat că instanța de apel în mod nejustificat a admis și pretenția reclamantului Pancho Valchanov de încasare a sumei de 5958 lei cu titlul de compensație pentru neachitarea în termen a indemnizației pentru concediul medical, deoarece reclamantul nu mai are calitatea de administrator începînd cu data de 29 ianuarie 2013, data adoptării hotărîrii adunării generale.

Afirmă că instanța de apel în mod ilegal a admis pretenția privind încasarea salariului pentru luna ianuarie 2013 în sumă de 6 000 lei, a compensației pentru neachitarea salariului în sumă de 2 442 lei și a compensației pentru concediul nefolosit pentru anii 2012 - 2013 în sumă de 6000 lei.

Or, în ședința de judecată reclamantul Pancho Valchanov nu a prezentat nici o probă, care ar confirma că acestuia i-a fost stabilit de Adunarea Generală a SRL „Avton- Service” anume salariul de 6 000 lei, iar la materialele cauzei nu există nici un contract scris unde ar fi fost înserată remunerația lui Pancho Valchanov în sumă de 6 000 lei lunar, însă instanța de apel a neglijat acest fapt, care este unul determinativ pentru a respinge integral toate pretențiile reclamantului.

Mai invocă că instanța de apel în mod eronat și neîntemeiat a aplicat speței date prevederile Codului muncii, deoarece reclamantul Pancho Valchanov nu este subiect al raportului individual de muncă.

La fel, menționează că în momentul cînd Pancho Valchanov a fost desemnat administratorul SRL „Avton-Service”, cu acesta nu a fost încheiat nici un contract scris

în care să fie prevăzută remunerația sa lunară, acesta urma a fi remunerat conform uzanțelor în dependență de serviciile acordate și de indicii economici a întreprinderii, însă după ce a fost desemnat în calitate de administrator cu toate drepturile, avînd dreptul de a gestiona mijloacele financiare, în mod samavolnic și-a atribuit personal salariul de 6 000 lei lunar, în lipsa coordonării cu asociații întreprinderii.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei instanței de apel din 16 martie 2016 a fost expediată în adresa recurentului la 01 aprilie 2016, fapt confirmat prin scrisoare de însoțire nr. 17138-4 (f. d. 107), iar recurentul insistă că a făcut cunoștință cu decizia contestată la 07 aprilie 2016.

Iar alte probe care ar atesta contrariul la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 06 iunie 2016, în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Avton-Service”, este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Avton-Service”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Avton-Service”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Avton-Service” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Avton-Service” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Nicolae Craiu

Mariana Pitic